

hold, skal sikre en ligelig behandling af datterselskaber og faste driftssteder. Danmark har ikke intern lovhjemmel til at udnytte denne beskatningsret. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst eller i OECD-modellen.

Artikel 11. Renter.

Kildestaten kan efter stk. 1 og 2 som efter OECD-modellen beskatte renter med 10%, når den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat. Der er dog i stk. 3 og 4 gjort en række undtagelser, således at morarenter, rentebetalinger til de to staters nationalbanker, kreditsalgsrenter ved salg af varer og tjenesteydelser, renter betalt til visse pensionskasser, renter fra statsobligationer o.l. og endelig renter af eksportkreditlån kun kan beskattes i bopælsstaten. Efter den gældende overenskomst kan renter kildestatsbeskattes med 15%.

Begrebet »renter« defineres i stk. 5 på en lidt anden måde end i OECD-modellen, idet tilfælde, hvor fordringen giver ret til andel i debtors fortjeneste, ikke betragtes som rente. Efter canadisk ret er sådanne betalinger udbytte.

Stk. 6 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast (drifts)sted beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 7 bestemmer, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 8 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Kildestaten kan efter stk. 1 og 2 beskatte royalties med 10%, når den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden stat. Kildestaten er dog efter stk. 3 afskåret fra at beskatte royalties for visse ophavsrettigheder og patenter. Efter den gældende dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan kildestaten beskatte royalties med 15% bortset fra royalties af forfatterrettigheder, som kun kan beskattes i bopælsstaten. Efter OECD-modellen kan royalties kun beskattes i bopælsstaten.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 4 og omfatter også »anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr« - d.v.s. leasing - som således kan pålægges 10% kildeskat. Det bemærkes, at leasing af containere vil være omfattet af artikel 8, hvor kun bopælsstaten kan beskatte.

Stk. 5 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 6., mens stk. 6 bestemmer, hvornår royalties skal

anses for at hidrøre fra en kontraherende stat. Endelig gentages stk. 7 på samme måde som artikel 11, stk. 8, det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast (drifts)sted - eller af det faste (drifts)sted som sådant - beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste (drifts)sted er beliggende, d.v.s. i kildestaten.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan efter stk. 3 kun beskattes i bopælsstaten.

Artiklen er i forhold til OECD-modellen udvidet med en bestemmelse i stk. 4, hvorefter fortjenester på aktier eller andele i selskaber, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og hvis aktiver primært består af fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, på visse betingelser kan beskattes i denne stat. Bestemmelsen har til formål at hindre omgåelse af kildestatens ret til at beskatte ejendomsavancer ved at lade et selskab eje den pågældende ejendom. Danmark har ikke intern lovhjemmel til at udnytte denne beskatningsret.

Efter stk. 5 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i bopælsstaten.

Endelig findes i stk. 6 en bestemmelse, der giver hver af de kontraherende stater ret til i henhold til sin lovgivning at beskatte fortjeneste ved afhændelse af ethvert formuegode hos fysiske personer, der er flyttet til den anden kontraherende stat inden for seks år før afhændelsen af det pågældende formuegode.

Baggrunden er, at canadisk fraflytningsskat kan udskydes, således at den kun erlægges, hvis formuegodet afhændes inden for seks år efter fraflytning fra Canada. Der er taget højde for dette forhold i metodebestemmelsen (artikel 23, stk. 1, litra b), idet Canada i sådanne tilfælde skal give credit for den danske skat, der måtte skulle betales af den pågældende fortjeneste.

Artikel 14. Frit erhverv.

Indkomst fra frit erhverv som f. eks. selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt el. lign., som en person hjemmehørende i den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat (kildestaten), hvis den pågældende har et såkaldt fast sted til sin rådighed i kildestaten, og virksomheden udøves derfra.

Begrebet »fast sted« er i modsætning til begrebet »fast driftssted« ikke defineret i overenskomsten,